

end udgangen af september, hvilket er 1 måned senere end den nugældende frist for købstæderne og 2 måneder senere end den nugældende frist for sognekommuner.

Vedrørende § 45, stk. 2.

Den af Købstadforeningen foreslåede indføjelser af ordet „tillige“ kan ikke give anledning til betænkelighed.

Vedrørende § 57, stk. 2.

Den foreslåede ændring, der foruden en forlængelse af åremålet tillige åbner mulighed for uden samtykke at yde garanti for lån, der afdrages ved, at rente og afdrag erlægges med faste ydelser gennem låneperioden (annuitetslån), kan næppe give anledning til betænkelighed.

Vedrørende § 57, stk. 3.

Den foreslåede ændring, der indebærer, at der også efter stk. 3 uden samtykke kan ydes garanti for annuitetslån, kan næppe give anledning til betænkelighed.

Vedrørende § 59, stk. 1.

Der vil utvivlsomt fortsat bestå en betydelig samfundsinteresse i tilvejebringelse af byggemodnet jord til såvel bolig- som erhvervsformål. Denne interesse rækker ud over det rent lokale plan og er af både planlægningsmæssig og finansieringsmæssig karakter. Ikke mindst med hensyn til finansieringen af samfundsforsyningen med byggemodnet jord foreligger der et behov for koordinering og i visse retninger justering af kommunernes jordpolitik. Det må anses for hensigtsmæssigt, at denne koordinerende og justerende virksomhed udøves gennem organer, der som de almindelige lokale tilsynsmyndigheder har et generelt indblik i kommunernes økonomi. På landsplan vil varetagelsen af de nævnte interesser kunne ske gennem indenrigsministerens instruktionsbeføjelse over for tilsynsrådene, jfr. forslaget § 47, stk. 2.

Den fornødne smidighed med hensyn til, at unødvendigt arbejde med opnåelse af approbationer undgås i tilfælde, hvor hensyn til koordinering og planlægning ikke gør sig gældende, er tilgodeset ved forslaget bestemmelse om, at indenrigsministeren kan bestemme, at visse ejendomsdispositioner

kan finde sted uden samtykke. Det er hensigten med hjemmel i denne bestemmelse at fritage især sager om mindre ejendoms- erhvervelser fra krav om godkendelse.

Endvidere må det erindres, at såvel efter den bestående som efter den foreslåede lovgivning kan tilsynsmyndighederne give generelle samtykker til kommunale ejendomsdispositioner. Denne adgang anvendes i dag i vidt omfang, men en yderligere anvendelse vil formentlig frembyde sig som naturlig på baggrund af, at der gennem inddelingsreformen tilvejebringes administrativt mere bæredygtige kommuner.

Hertil kommer, at finansiering af kommunernes ejendomserhvervelser i overvejende grad sker gennem lånoptagelse over et længere åremål, og at en sådan lånoptagelse kræver tilsynsmyndighedens samtykke efter forslaget § 55. Købstadforeningens forslag om bortfald af nødvendigheden af tilsynsmyndighedens samtykke til ejendomserhvervelser vil derfor formentlig i praksis være af begrænset betydning for kommunerne.

Endelig må det understreges, at i henseende til såvel fysisk som økonomisk planlægning har kommunernes ejendomserhvervelser med de heraf følgende konsekvenser med hensyn til udviklingens retning og offentlige investeringer fuldt så megen tilsynsmæssig interesse som kommunernes ejendomsafhandlinger.

Det af Købstadforeningen stillede forslag kan derfor ikke tiltrædes.

Vedrørende § 59, stk. 2.

Købstadforeningens forslag om at ændre ordet „salgssummen“ til „salgsprovenuet“ kan tiltrædes.

Vedrørende § 66.

Bestemmelserne om ligningskommission hører efter deres indhold snarere hjemme i skattelovgivningen end i den kommunale styrelseslovgivning og bør formentlig ved lejlighed overføres til skattelovgivningen. Efter forslaget § 66, stk. 5, fastsættes de nærmere regler om ligningskommissionens forretningsgang i styrelsesvedtægten, og dersom bestemmelserne om ligningskommission ikke forinden er overført til skattelovgivningen, vil spørgsmålet om nærmere regler om ligningskommissionen blive be-